

JOAN PAU II

Fou el segon dels dos fills del matrimoni integrat per Karol Wojtyła i Emilia Kaczorowska. La seva mare morí a l'any 1929. El seu germà gran, Edmund, qui era metge, morí en 1932; i el seu pare, un sots-oficial de l'exèrcit polonès, morí en 1941, durant l'ocupació militar de l'Alemanya nazi. En acabar els seus estudis d'ensenyament mitjà, es matriculà a la Universitat Jagellònica de Cracòvia i també en una escola de teatre. Quan les forces d'ocupació alemanyes tancaren la Universitat, en setembre de 1939, el jove Karol hagué de treballar a una pedrera i després a una fabrica química (Solvay), per a guanyar-se el pa i evitar ser deportat a Alemanya. Fitxat per la Gestapo, es refugià a una golf a Cracòvia. En aquesta època, s'uní al grup del cèlebre actor polonès Mieczysław Koltarszyk, creador del teatre Rapsòdic, amb qui interpretà papers de contingut patriòtic. També participà en la resistència contra Alemanya per a ajudar salvar a famílies jueves. Posteriorment, la seua situació es complicà a Polònia i hagué d'amagar-se als soterranis de l'Arquebisbat de Cracòvia. Joan Pau II. Fou el Papa número 264 de l'Església catòlica. El seu nom de naixement fou Karol Józef Wojtyła (hom pronúncia "voi-tí-hua"). Fou, fins avui, l'únic papa polonès en la història i un dels pocs que no nasqueren a Itàlia. El seu pontificat de 26 anys ha estat el tercer més llarg de la història de l'Església Catòlica, després de Sant Pere (hom creu entre 34 i 37 anys) i el de Pius IX (31 anys). En 1981, mentre saludava els fidels a la Plaça de Sant Pere, Joan Pau II patí un atemptat contra la seua vida perpetrat per Mehmet Ali Agca, qui li disparà a escassa distància des de la gent. Mesos després, aquest fou perdonat públicament. El 6 de gener de 1995 les policies de Manila i Filipines hi detectaren l'Operació Bojinka, que perseguia el mateix objectiu. La seva salut s'empitjorà als primers mesos de 2005, quan hagué de ser ingressat per una síndrome de dificultat respiratòria, a l'Hospital Gemelli (Roma). Se li va fer una traqueotomia a mitjan març. A finals del mateix mes el seu estat s'agreujà i entre el 31 de març i l'1 d'abril patí una septicèmia per complicació d'una infecció de vies urinàries. Morí el dia 2 d'abril a les 21.37 hores (hora del Vaticà). Pocs minuts després, el Cardenal Vicari de Roma, Camilo Ruini, donà la notícia als pelegrins que omplien la Plaça de Sant Pere i a tot arreu del món, declarant-se la vacant papal. La seva última paraula fou "Amén!".

**Esther Recio
Cristina Martínez
Tamara Juan**